

نیروهای روس در اوکراین مرتکب جنایات جنگی شده‌اند

اطلاعیه سازمان عفو بین‌الملل

جمعه 6 می 2022

سازمان عفو بین‌الملل روز جمعه 6 می 2022 اعلام کرد شواهد قانع‌کننده‌ای وجود دارد مبنی بر اینکه نیروهای روسی در ماه‌های فوریه و مارس (اسفند و فروردین) در منطقه‌ای در نزدیکی پایتخت اوکراین، مرتکب جنایات جنگی از جمله اعدام غیرقانونی غیرنظامیان

شده‌اند.

این سازمان همچنین در گزارشی تاکید کرد که غیرنظامیان در جریان تهاجم روسیه به کی‌یف، از سوی نیروهای روس هدف شلیک گلوله و شکنجه قرار گرفته‌اند.

«دونا تلا روورا» مشاور ارشد بخش پاسخ به بحران عفو

بین الملل در یک کنفرانس خبری در کی یف گفت: اینها حوادث مجزا نیستند، بلکه بخشی از الگویی هستند در هر کجا که نیروهای روسی کنترل شهر یا روستایی را در اختیار گرفتند.

وی افزود اطلاعات گردآوری شده از سوی این گروه می تواند زمانی در آینده برای محاکمه عاملان مورد استفاده قرار گیرد.

مقام های اوکراینی مدعی اند بیش از ۹ هزار جنایات بالقوه جنگی را از سوی نیروهای روس در دست بررسی دارند. دادگاه بین المللی کیفری نیز ادعای جنایات جنگی را مورد رسیدگی قرار می دهد.

در گزارش عفو بین الملل قید شده که نیروهای روسی مرتکب جنایات جنگی در شهر بوچا شده اند که از جمله آن، کشتارهای غیرقانونی متعدد بوده است.

این سازمان یادآور شد که ۲۲ مورد کشتارهای غیرقانونی در بوچا و مناطق همجوار را به دست نیروهای روسی ثبت کرده است که اکثر این موارد، اعدام های غیرقانونی آشکار بوده اند.

عفو بین الملل همچنین در گزارش خود آورد حملات هوایی روسیه به هشت منطقه مسکونی در شهر بورودیانکا که منجر به کشته شدن دستکم ۴۰ غیرنظامی شد، حملاتی نامتناسب، خالی از تبعیض و جنایات جنگی آشکار بوده است.

این گزارش افزود: نیروهای روسی نمی توانند ادعا کنند از اسکان غیرنظامیان در ساختمان های هدف قرار گرفته، بی اطلاع بوده اند.

ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه روز ۲۱ فوریه ۲۰۲۲ (دوم اسفند ۱۴۰۰) با انتقاد از بی توجهی غرب به نگرانی های امنیتی مسکو، استقلال جمهوری های خلق دونتسک و لوگانسک را در منطقه دونباس به رسمیت شناخت.

پوتین سه روز پس از آن، پنجشنبه ۵ اسفند نیز عملیاتی نظامی که آن را «عملیات ویژه» خواند، علیه اوکراین آغاز کرد و به این ترتیب روابط پرتنش مسکو-کیف به رویارویی نظامی تغییر وضعیت داد. درگیری‌ها در اوکراین و واکنش‌ها به اقدام روسیه همچنان ادامه دارد.

برگرفته از سایت تحلیلی عصر ایران

حملۀ روسیه به اوکراین تکرار جنگ سوریه است

شهر ماریوپل که تحت حملات پی در پی روسیه است - REUTERS
ALEXANDER ERMOCHENKO

مسکو که ریدورهای بشردوستانه را به «تله‌های مرگ» تبدیل کرده است

سازمان عفو بین الملل

29 مارس 2022

دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، اعلام کرد که تهاجم روسیه به اوکراین، مشابه اقدامات این کشور در جنگ سوریه است. وی ضمن انتقاد از «انفعال نهادهایی چون شورای امنیت سازمان ملل»، تأکید کرد که با افزایش آمار تلفات غیرنظامیان در طول یک ماه گذشته از آغاز حملات مسکو، نگرانی‌ها در مورد وقوع «جنایت جنگی» در اوکراین، افزایش یافته است.

انیس کالامار دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل، روز سه‌شنبه ۲۹ مارس/۹ فروردین، در مراسمی که در شهر ژوهانسبورگ برای انتشار گزارش سالانه این نهاد درباره وضعیت حقوق بشر در جهان، برگزار شده بود، سخنرانی کرد و سپس به موضوع جنگ در اوکراین پرداخت.

دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل تأکید کرد: «آنچه اکنون در اوکراین اتفاق افتاده است، تکرار همان چیزی است که در سوریه شاهد آن بوده‌ایم».

انیس کالامار در ادامه اظهار داشت: «ما در بحبوحه حملات عمدی روسیه به زیرساخت‌های غیرنظامی در اوکراین هستیم».

دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل، تصریح کرد: «روسیه، مسیرها و کُریدورهای بشردوستانه را به تله‌های مرگ تبدیل کرده است و اکنون ما همان چیزی را در اوکراین می‌بینیم که روسیه قبلاً در سوریه مرتکب

شده است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، انیس کالامار همچنین وضعیت شهر محاصره شدۀ ماریوپل در اوکراین را با شهر حلب در سوریه که توسط بشار اسد و به کمک نیروی هوایی روسیه مورد حمله قرار گرفت، مقایسه کرد و سپس اظهار داشت که «گزارش گروه های حقوق بشری در این مرحله، نشان دهندۀ افزایش جنایات جنگی است».

دبیرکل سازمان عفو بین الملل، در ادامۀ اظهارات خود، «وقاحت و گستاخی روسیه در حمله به اوکراین را در بستر نظام فلج شدۀ بین المللی و انفعال شرم آور نهادهایی چون شورای امنیت سازمان ملل متحد»، مورد انتقاد قرار داد.

انیس کالامار تأکید کرد: «شورای امنیت سازمان ملل متحد باید به درستی شورای ناامنی سازمان ملل نامیده شود».

وی افزود: «شورای امنیت سازمان ملل، بارها نتوانسته است که عملکرد موثری در مواجهه با جنایاتی که در میانمار، افغانستان و سوریه اتفاق افتاده است، داشته باشد.»

از سوی دیگر، ماری استروترز مدیر بخش اروپای شرقی و آسیای عفو بین الملل نیز در جریان یک نشست جداگانه در پاریس، در اظهاراتی مشابه تأکید کرد: «محققان در اوکراین، استفاده از تاکتیک ها و شیوه های مشابه با آنچه که در سوریه و چین اتفاق داده است، از جمله حملات به غیرنظامیان و استفاده از سلاح هایی که طبق قوانین بین المللی ممنوع هستند را مستند کرده اند».

همزمان فیلیپ هانسمنس مدیر سازمان عفو بین الملل در بلژیک نیز اظهار داشت: «سناریوی حملۀ روسیه به اوکراین یادآور آن چیزی است که پیش از این توسط این کشور در گرجستان، چین و سوریه رخ داده است».

برگرفته از رسانه ار.اف.ای (فرانسه)

منتشر شده در 29/03/2022 - 18:09

استفاده از بمبهای خوشه‌ای توسط روسیه در اوکراین «جنایت جنگی» است

سازمان عفو بین‌الملل
اول آوریل 2022

به گفته عفو بین الملل
«تاکتیک محاصره» و حملات
«بیرویه» ارتش روسیه به
مناطق پرجمعیت اوکراین
منجر به کشته و یا زخمی
شدن «غیرنظامیان» می‌شود.

سازمان عفو بین الملل ضمن تایید دریافت «گزارش‌های موثق» درباره چندین مورد استفاده نیروهای روسیه از بمب‌های خوشه‌ای در مناطق پرجمعیت اوکراین، این رویکرد مسکو را نقض آشکار قوانین بین‌المللی دانست.

این نهاد بین‌المللی در بیانیه خود که جمعه 1 آوریل صادر شده ضمن «غیرقانونی» و «جنایت جنگی» دانستن این اقدام مسکو، تاکید کرد که «تاکتیک محاصره» و حملات «بیرویه» ارتش روسیه به مناطق پرجمعیت اوکراین به کشته و یا زخمی شدن «غیرنظامیان» می‌انجامد.

همچنین عفو بین الملل در گزارش خود نیز از روسیه خواست ضمن دادن اجازه دسترسی به کمک‌های بشردوستانه و مسیرهای امن، مقدمات تخلیه امن همه کسانی که مایل به خروج از مناطق محاصره شده هستند را فراهم سازد.

شایان ذکر است ینس استولتنبرگ، دبیرکل پیمان آتلانتیک شمالی «ناتو» پیش از این اعلام کرده بود روسیه از «بمب‌های خوشه‌ای» که به موجب قوانین بین‌المللی ممنوع است در جنگ علیه مردم اوکراین استفاده می‌کند.

به‌رغم این اما مسکو از ابتدای تهاجم نظامی همه‌جانبه آن به اوکراین که در 24 فوریه گذشته آغاز شده همواره اتهام‌های مطرح شده علیه خود مبنی بر استفاده از این نوع مهمات در جنگ علیه این کشور را تکذیب کرده است.

«عفو بین الملل» آپارتایدِ اسرائیل را بررسی می کند

ژان استرن
برگردان: بهروز عارفی

عفو بین الملل، که سازمانی برای دفاع از حقوق انسانی است بر نظام بی رحمی می تازد که در اسرائیل، در سرزمین های اشغالی و غزه بر اهالی فلسطینی یا آوارگان تحمیل می شود. این نقطه عطف بزرگی برای عفو بین الملل است که خواهان دادرسی در دیوان جنائی بین المللی شده است. این کار ضربه ای سخت بر حکومت اسرائیل نیز هست. در زیر به این گزارش می پردازیم:

نخستین لرزه هنگامی رخ داد که سازمان حقوقدانان اسرائیلی «یرش دیم» در سال ۲۰۲۰ برای توصیف سیستم دموکراتیک خودخوانده که تا آن زمان از زیر ذره بین تحلیل های سیاسی واقع بینانه در امان مانده بود، از واژه «آپارتاید» استفاده کرد. یک سازمان

غیر دولتی دیگر اسرائیلی، بت سلیم در سایه‌ی این نزدیکی، در ژانویه ۲۰۲۱ با شکافتن بیشتر شیار اعلام کرد، زمان آن رسیده است که بگوئیم: «نه به آپارتاید از کرانه‌های رود اردن تا مدیترانه». از همان آوریل ۲۰۲۱، «دیده بان حقوق بشر» از این دو سازمان غیر دولتی پیروی کرد. با این وجود، این سازمان فقط از آپارتاید در مورد سرزمین‌های اشغالی و غزه یاد کرده و تبعیض‌های ویژه‌ی فلسطینیان اسرائیلی را از آن تفکیک می‌کرد. گزارشی که عفو بین الملل در روز سه‌شنبه اول فوریه ۲۰۲۲ منتشر کرد بسیار فراتر از آن می‌رود و از واژه‌ی آپارتاید در مورد همه فلسطینی‌ها بدون توجه به محل زندگی و وضعیت آنان استفاده می‌کند.

برای نخستین بار، عفو بین الملل، یکی از مهم‌ترین سازمان‌های مدافع حقوق انسانی و نیز یکی از محتاط‌ترین آن‌ها در گزینش واژه‌ها برای توصیف اوضاع، در گزارشی که حتماً سروصدا خواهد کرد و روز سه‌شنبه اول فوریه ۲۰۲۲ منتشر شد، معتقد است که «آپارتاید اسرائیل علیه جماعت فلسطینی، نظام سلطه جوئی ستمگرانه بوده و جنایتی است علیه بشریت». این بیانیه جنبه تاریخی خواهد داشت چرا که بدون تمایز، اوضاع زنان و مردان فلسطینی را بررسی می‌کند «که در اسرائیل و نیز سرزمین‌های اشغالی فلسطین زندگی می‌کنند و نیز وضعیت پناهندگانی را که به کشورهای دیگر انتقال یافته‌اند».

امتناع از تکه تکه کردن فلسطینی‌ها و رد این نکته که گویا منافع آنان بر حسب محل سکونت شان تغییر می‌کند، یک انقلاب چشمگیر در زبان ارتباطات انسانی-دیپلماتیک بین المللی بشمار می‌آید. این امر از استدلال‌های درازمدت شماری از فلسطینیان (و بسیاری دیگر) در مورد وحدت خلقی که در اثر ایجاد دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ پاره‌پاره شده الهام می‌گیرد.

شروع دوباره از نو

این سند فشرده ستم اسرائیل بر فلسطینی‌ها و ساز و کار آن را توضیح می‌دهد. گزارش عفو بین الملل حاصل کاری طولانی، ده‌ها گفتگو، تحلیل و بررسی صدها سند و عمدتاً در مورد مقطع زمانی ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱، نتیجه‌ی ماه‌ها تلاش کاملاً محرمانه است؛ این گزارش حامل دگرگونی سیاسی با اهمیتی است. این سند همچنین دارای میزان قابل ملاحظه‌ای اطلاعات درباره واقعیت‌های زندگی فلسطینیان

است، چه در غزه و کرانه باختری و چه در بیت المقدس و حیفا... و اغلب برای درک بهتر ریشه های سیاستی که در سال های اخیر، از سوی چندین مورخ با تبارها و منشأ های گوناگون، تداوم آن به روشنی توضیح داده شده است، به منشأ های آن مراجعه می کند. در این مورد نیز، عفو بین الملل از آغاز شروع می کند.

در بهار ۲۰۱۶، یولی نواک، مدیرکل یک سازمان متعلق به کهنه سربازان ارتش اسرائیل به نام «سکوت را بشکنیم» که شهادت های مربوط به زیاده روی های نظامیان اسرائیلی در سرزمین های اشغالی را جمع آوری می کند (۱)، به عنوان هشدار به من می گفت: «درست برخلاف آنچه تصورش را داشتند، رخ داد». از سوی دیگر، عفو بین الملل از گزارش های «سکوت را بشکنیم» و نیز سازمان های غیردولتی دیگر (ان جی او) اسرائیلی و فلسطینی در بررسی خود استفاده کردند. سرانجام این گزارش ها بازتابی را که شایسته شان بود، یافتند.

آنچه رخ می دهد، خیلی ساده این است که soft power قدرت نرم اسرائیلی (و متحدان متعدد آن از هر قماش و از هر قاره ای، از لوس آنجلس تا دوبی) در خفه کردن صداهای مخالف، ابتدا در فلسطین و همچنین در اسرائیل، نزد یهودیان و نیز عرب ها شکست خورد. برعکس، زبان ها به حرف در آمده اند. با این اقدام بسیار قاطع عفو بین الملل، استفاده از واژه آپارتاید درباره اسرائیل با بمباران ها مواجه خواهد شد، گرچه نباید دچار توهم شد، از جمله در فرانسه. با این همه، این جهشی بزرگ به جلو است که عفو بین الملل در سطح جهانی عرضه می کند.

جنایتی علیه بشریت

گزارش ۲۱۱ صفحه ای عفو بین الملل بازداشت های اداری، ضبط زمین ها و ساختمان ها، قتل های غیرقانونی، انتقال های اجباری، محدودیت در رفت و آمدها، جلوگیری از آموزش را تجزیه و تحلیل می کند. این گزارش بر شمار زیادی از سندها، در مکان های مختلف کشور، در دره رود اردن و غزه تکیه می کند. این گزارش مجموعه ای از اطلاعات را گرد آورده که امکان می دهد تا سازمان بتواند از نظامی که اسرائیل برپا کرده، ارزیابی دقیقی داشته باشد. از جمله، در این گزارش، «عامل های سازنده» یک سیستم آپارتاید از جنبه حقوق بین المللی کاملاً شناسائی شده است. از نگاه عفو بین الملل، «این سیستم با تجاوزهایی که پیرو منشور رم و کنوانسیون

درباره آپارتاید ، جنایت علیه بشریت می نامد، تداوم یافته است». آنیس کالامار، که از سال ۲۰۲۱ دبیرکل جدید این سازمان دفاع از حقوق انسانی است ، تأکید می کند:

گزارش ما گستردگی واقعی رژیم آپارتاید اسرائیل را برملا می سازد. چه در نوار غزه، در بیت المقدس، در الخلیل (هبرون)، چه در اسرائیل، با جماعت فلسطینی مثل یک گروه نژادی پست تر رفتار می شود و آنان به طور منظم از حقوق خود محرومند. عفو بین الملل «از دیوان جنایی بین المللی می خواهد تا در چارچوب بررسی کنونی اش در سرزمین های اشغالی فلسطین مصادیق جنایت آپارتاید را در نظر گیرد و از همه دولت ها می خواهد که با تکیه بر قواعد جهانشمول افراد متهم به جنایت آپارتاید را به دادگاه بکشانند»

نظامی که از سال ۱۹۴۸ برقرار است

در گزارش عفو بین الملل، جزئیات «سیستم آپارتاید» توضیح داده شده و شایسته است که بخشی از آن را بیاوریم:

«سیستم آپارتاید با تأسیس اسرائیل در ماه مه ۱۹۴۸ به وجود آمد و حکومت های اسرائیل، بدون توجه به گرایش حزب حاکم، یکی پس از دیگری، در طول ده ها سال آن را در سراسر سرزمین های زیر کنترل خود ایجاد و حفظ کردند. اسرائیل گروه بندی های مختلف فلسطینی ها را واداشته تا مجموعه های متفاوتی از قانون ها، سیاست ها و عملکرد تبعیض آمیز و طرد و اخراج در زمان های متفاوت را تحمل کنند. این کار پاسخ به تسخیر سرزمین هایی بود که ابتدا در سال ۱۹۴۸ و سپس در ۱۹۶۷ به انجام رسید، آن گاه که اسرائیل بیت المقدس شرقی را الحاق کرده و بقیه کرانه باختری رود اردن و غزه را به اشغال در آورد. در درازنای دهه ها، ملاحظات جمعیتی و ژئوپولیتیکی اسرائیل سیاست های مربوط به فلسطینی ها را در هر کدام از این سرزمین ها شکل داده است. »

«هرچند که سیستم آپارتاید اسرائیل در ناحیه های تحت کنترل واقعی آن به شکل های گوناگونی تظاهر می کند، هدف همیشگی اسرائیل ستم و سلطه بر فلسطینیان به سود اسرائیلیان یهودی بود که بر طبق حقوق مدنی اسرائیل و بدون توجه به محل سکونت شان هر کجا که باشد، ممتاز شمرده می شوند. این سیستم برای حفظ اکثریت قاطع یهودیان طرح ریزی شده است که بتوانند حداکثر استفاده و دسترسی به سرزمین ها و زمین غصب شده یا زیر کنترل خود را داشته باشند

و در عین حال حق اعتراض فلسطینی ها نسبت به سلب مالکیت زمین و دارائی های شان را محدود کنند. این سیستم در همه نقاطی که اسرائیل بر سرزمین ها و زمین ها یا اعمال حقوق فلسطینی ها کنترل واقعی دارد، به اجرا در می آید. نتیجه ملموس آن را در حقوق، در سیاست و در عمل می بینیم و در گفتمان دولت از زمان تأسیس آن تا کنون به چشم می خورد.»

تبعیض نژادی و شهروندی درجه دو

این گزارش بر تبعیض های کلی اشاره می کند و گرنه در جاهای مختلف به شیوه های گوناگون عمل میکند که حالت تعدیل دارد.

جنگ های ۱۹۴۷ تا ۱۹۴۹ و ۱۹۶۷، رژیم نظامی کنونی اسرائیل در سرزمین های اشغالی فلسطین و ایجاد نظام قضائی و اداری مجزا در سرزمین، جماعت فلسطینی را منزوی کرده و از اهالی یهودی اسرائیل جدا کرده است. جمعیت فلسطینی از منظر جغرافیائی و سیاسی قطعه قطعه شده و برحسب موقعیت و محل سکونت، قربانی درجه های متفاوتی از تبعیض است.

[...]

اکنون، شهروندان فلسطینی اسرائیل از حقوق و آزادی های بیشتری نسبت به همتایان خود در سرزمین های اشغالی فلسطین برخوردارند و از سوی دیگر، زندگی روزمره زنان و مردان فلسطینی با توجه به این که ساکن غزه باشند یا کرانه باختری رود اردن، بسیار متفاوت است. با این همه، پژوهش های عفو بین المللی نشان می دهد که مجموعه اهالی فلسطین تابع سیستم واحد مشابهی هستند. رفتاری که اسرائیل با فلسطینیان در سراسر سرزمین ها دارد به یک هدف مشخص پاسخ می دهد: امتیاز و اولویت دادن به زنان و مردان یهودی اسرائیلی در تقسیم زمین ها و منابع، و کاهش حضور فلسطینی ها و دسترسی آن ها به زمین ها. از نگاه عفو بین الملل، سیستم واحد و مشابه برپایه ی تبعیض نژادی و وضعیت شهروندی درجه دو استوار است. روشن است که این تنزل رده بندی با سلب مالکیت همراه است و گزارش بر «اجرای گسترده و ظالمانه ی مصادره ی زمین ها علیه جمعیت فلسطینی» و «از سال ۱۹۴۸» به بعد بر ویرانی صدها خانه و بنای فلسطینی تاکید می کند. همچنین، این گزارش به سرنوشت خانواده های محله های فلسطینی بیت المقدس شرقی اشاره می کند که کولون های [مستعمره نشینان] اسرائیلی آنان را با

تصرف خانه های شان «با پشتیبانی کامل حکومت اسرائیل» مستاصل کرده اند.

آنیس کالامار خلاصه می کند که عفو بین الملل از همه کشورهای که دارای روابط خوب با اسرائیل هستند، از جمله چند کشور عربی و آفریقائی، می خواهد که دیگر، از سیستم آپارتاید پشتیبانی نکنند. برای خروج از این «سیستم» که عفو بین الملل مستندش کرده، «واکنش بین المللی نسبت به آپارتاید نباید به محکوم کردن های عام و عذر و بهانه محدود شود. می توانیم سیستمی را بسازیم که مسئولیت ما را درباره ریشه های سیستم روشن کند، زیرا بدون این کار، جمعیت فلسطینی و اسرائیلی در چرخه بی پایانی از خشونت که جان های بسیاری را گرفته گرفتار خواهند ماند.»

«هویت من با این تاریخ، به پایان رسید»

یولی نواک با داستان دیگری و از راه های دیگری به همان نتیجه ای رسیده است که آنیس کالامار. او که ۴۰ سال دارد در سال ۲۰۱۷ کارش را در Breaking the Silence «سکوت را بشکنیم» ترک کرد تا به سفری طولانی از ایسلاند تا آفریقای جنوبی برود. او در آفریقای جنوبی با کسانی ملاقات کرد که با آپارتاید مبارزه کرده بودند و کوشش کرد تا «ترس» این و آن را درک کند. اما، او به ویژه آپارتاید را در کشور خودش درک کرد. یولی نواک در زندگینامه ی مفصلی که روزنامه لیبرال، هآرتص در شماره ۲۸ ژانویه ۲۰۲۲ منتشر کرده، ادامه می دهد «از همان آغاز، ساختار سیاسی برای حفظ اکثریتی از یهودیان پایه گذاری شده بود، و به این معنی، این سیستم ضددموکراتیک بود. هویت یابی من با این تاریخ به پایان رسید».

خانم یولی نواک در کتابی که منتشر کرده، سال های جهنمی، عاصی شدن های روزمره، نومییدی اش را از کشف این حقیقت که یکی از کارمندان «سکوت را بشکنیم» مامور شین بت، سازمان مخفی داخلی اسرائیل بود، توصیف می کند. ابتدا او گمان می برد که «این بابای کمی عجیب و غریب، تک رو، غم انگیز» همه چیز او را می داند، «دری وری های» بی مزه او را، ولی بعد می فهمد که دموکراسی مقابل چشمانش فرو می پاشد. آن گاه، او در می یابد که قرارداد او با کشورش به نوعی «مشروط بوده: تا زمانی که اطاعت می کردم. موقعی که از مطلبی خوشش نمی آمد، سیستم به مخالفت با

من بر می‌خاست. به من می‌گفتند: "اگر تو ضد اشغال هستی و اگر فکر می‌کنی که باید به خاطر اوضاع غزه تظاهرات کرد، آن وقت تو از ما نیستی".

او در می‌یابد که صحبت از اپارتاید در مورد اسرائیل یک حقیقت است. و اگر از جنبه روانشناختی و سیاسی، تحمل آن برای شماری از اسرائیلی‌ها دردناک است، مدت‌های درازی است که برای میلیون‌ها فلسطینی دردناک‌تر است. برای هر کدام از دو طرف، پشتیبانی‌های بین‌المللی، اگر بدون ساده لوحی دوبار برقرار شوند، مورد استقبال واقع خواهند شد.

اوریان 21، اول فوریه 2022

پا نوشته ها :

La Chronique d'Amnesty International, numéro 354, - ۱
mai 2016.

مقاله اصلی:

<https://orientxxi.info/magazine/amnesty-international-disseque-l-apartheid-d-israel,5346>

علیه معترضان خوزستان از

گلوله‌های ساچمه‌ای استفاده شده است

بیانیه سازمان عفو بین‌الملل

23 ژوئیه 2021

سازمان عفو بین‌الملل اعلام می‌کند که در پی دریافت گزارش‌های متعددی از استفاده از گلوله‌های ساچمه‌ای در خوزستان، این سازمان به شدت متعجب و نگران است. استفاده از گلوله‌های ساچمه‌ای در خوزستان، به ویژه در مناطق مسکونی، به شدت محکوم است. این سازمان به دنبال بررسی و تصاویری است که از اعتراضات منتشر شده به این نتیجه رسیده است که نیروهای امنیتی در خوزستان از گلوله‌های جنگی و ساچمه‌ای استفاده کردند.

سازمان عفو بین‌الملل روز جمعه اول مرداد (۲۳ ژوئیه) با صدور یک بیانیه سرکوب معترضان خوزستان را به شدت محکوم کرد. این سازمان می‌گوید که با بررسی ویدیوها و تصاویری که از اعتراضات منتشر شده به این نتیجه رسیده است که نیروهای امنیتی در خوزستان از گلوله‌های جنگی و ساچمه‌ای استفاده کردند.

عفو بین‌الملل خواستار آزادی فوری دستگیرشدگان و محافظت از زندانیان در مقابل شکنجه و بدرفتاری شده است.

به گفته این نهاد بین‌المللی حقوق بشر نیروهای امنیتی هشت معترض از جمله یک نوجوان را به ضرب گلوله کشته و تعدادی را نیز زخمی کرده‌اند. عفو بین‌الملل همچنین گفته است افراد زخمی شده به دلیل

ترس و نگرانی از دستگیری به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی مراجعه نکرده‌اند.

شلیک گلوله‌های ساچمه‌ای به معترضان

رها بحرینی، حقوق‌دان و پژوهشگر سازمان عفو بین‌الملل در امور ایران در گفت و گو با دویچه وله فارسی گفت: «تیم کارشناسان اسلحه، کارشناسان حقوق و بخش آزمایشگاه بحران سازمان عفو بین‌الملل ویدیوهای را که در هفته گذشته منتشر شدند مورد راستی‌آزمایی و تجزیه و تحلیل قرار دادند. یافته‌های ما نشان می‌دهد که در بسیاری موارد از اسلحه‌های خودکار مرگبار شلیک شده و همینطور در بسیاری از ویدیوها صدای شلیک تک‌گلوله‌هایی می‌آید که می‌تواند با شلیک گلوله‌های جنگی و یا ساچمه‌ای مرتبط باشد.»

به گفته رها بحرینی ده‌ها نفر از جمله کودکان به دلیل اصابت ساچمه‌هایی که از آنها برای شکار پرنده استفاده می‌شود زخمی شدند و به خاطر حضور سنگین مأمورین امنیتی و اطلاعاتی ترس دارند به بیمارستان‌ها رجوع بکنند.

دستگیری زخمی‌های بیمارستان سوسنگرد

بحرینی به دویچه وله گفت عفو بین‌الملل گزارش‌هایی دریافت کرده است که حداقل در یک بیمارستان در شهر سوسنگرد روز سه‌شنبه تعدادی از زخمی‌شدگان پس از مراجعه به بیمارستان دستگیر شده‌اند.

پژوهشگر سازمان عفو بین‌الملل در امور ایران در ادامه صحبت‌های خود تاکید کرد که به دلیل قطعی اینترنت و "ارعابی که حاکم هست" دسترسی به تعداد دقیق مجروحان و دستگیرشدگان ممکن نیست. او افزود گزارش‌های رسیده به عفو بین‌الملل حاکی از زخمی شدن ده‌ها نفر و از جمله کودکان با گلوله‌های جنگی و ساچمه‌ای است.

عفو بین‌الملل بر این باور است که شمار زخمی‌ها در اعتراضات خوزستان به دلیل استفاده از گلوله‌های ساچمه‌ای زیاد است. بحرینی در ادامه صحبت‌های خود تاکید کرد که استفاده از این نوع گلوله‌ها برای کنترل تجمعات طبق قوانین بین‌المللی مطلقاً ممنوع است.

شمار دستگیر شدگان

نماینده سازمان عفو بین‌الملل همچنین به دویچه وله گفت در مورد شمار دستگیرشدگان نتوانسته است اطلاعات دقیقی جمع‌آوری کند اما فعالان محلی از دستگیری گسترده فعالان عرب خبر داده و اسامی ۹۹ نفر دستگیر شده گزارش شده است.

سازمان عفو بین‌الملل در بیانیه خود از مقامات ایرانی خواسته است دستگیرشدگان را هر چه زودتر آزاد کنند.

دیانا الطحاوی، معاون دفتر خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل گفته استفاده از گلوله‌های جنگی علیه معترضانی که هیچ خطر جانی برای کسی نداشتند، نقض وظایف مقامات ایران برای حفاظت از جان انسان‌هاست.

اعتراضات خوزستان به دلیل کمبود شدید آب از هشت روز پیش ادامه دارد. دامنه این اعتراضات به نقاط ایران نیز کشیده شده و نیروهای امنیتی به شدت معترضان را سرکوب کرده‌اند.

سازمان دیدبان حقوق بشر نیز یک روز قبل از عفو بین‌الملل به سرکوب معترضان اعتراض کرد و از مقامات ایرانی خواست مسببان مرگ معترضان خوزستان را مورد بازخواست قرار دهند.

سازمان عفو بین‌الملل گفته است اعتراض‌ها در خوزستان و سایر شهرهای ایران و سرکوب وحشیانه آن یادآور اعتراضات آبان‌ماه ۹۸ است که نیروهای امنیتی در جریان آن صدها نفر را کشتند اما هرگز دادگاهی نشدند.

متن ترجمه فارسی برگرفته از دویچه وله فارسی - 23 ژوئیه 2021

متن کامل به زبان انگلیسی در تارنمای عفو بین‌الملل

«قساوت نفرت‌انگیز نظام قضائی» جمهوری اسلامی ایران

عفو بین‌الملل:

شلاق زدن هادی رستمی، زندانی محکوم به قطع انگشتان دست، نشان «قساوت نفرت‌انگیز نظام قضائی ایران است».

عفو بین‌الملل در بیانیه‌ای شلاق زدن هادی رستمی را که در زندان ارومیه به اتهام سرقت در انتظار قطع انگشتان دست خویش است، محکوم کرد و آنرا نشان «قساوت نفرت‌انگیز نظام قضائی ایران» دانست. این سازمان در بیانیه خود که روز چهارشنبه ۱۷ فوریه منتشر شد از مقامات ایران خواست مجازات وی را فوراً لغو کنند و او را که به دلیل اقدام به خودکشی در وضعیت سلامتی نامطلوبی قرار دارد مورد معالجه قرار دهند.

عفو بین‌الملل در بیانیه خود در باره هادی رستمی یادآوری می‌کند که وی از سوی «دادگاه کیفری آذربایجان غربی در نوامبر ۲۰۱۹ در پی محاکمه‌ای آشکارا ناعادلانه بر اساس اعترافات که با شکنجه اخذ شده بود، به قطع چهار انگشت دست محکوم کرد». بر همین اساس وی «در اواخر سال ۲۰۲۰، در حالیکه در زندان بسر می‌برد، به اتهام برهم زدن نظم زندان به ۶۰ ضربه شلاق و ۸ ماه زندان محکوم شد».

این احکام بنوشت عفو بین‌الملل «به دلیل اعتراضات آرام وی به شرایط غیر انسانی حبس و تهدیدات مکرر به اجرای قریب الوقوع حکم قطع انگشتان دست» صادر شده است. او، بر همین اساس، «در حال حاضر در پی دو اقدام تازه برای خودکشی، وضعیت سلامتی نامطلوبی دارد».

خانم دیانا الطحاوی، معاون عفو بین‌الملل برای خاورمیانه و شمال آفریقا، با اشاره به وضعیت هادی رستمی تاکید کرد که مجازات «وحشیانه» شلاق زدن یک زندانی بیمار و خودکشی‌گرا یادآور غیرانسانی بودن نظام قضائی ایران است که شکنجه و دیگر رفتارهای زشت را جایز می‌شمارد. او یادآوری کرد که مقامات ایران «با خودداری عامدانه از ارائه خدمات پزشکی مورد نیاز هادی رستمی که نتیجه دو اقدام وی به خودکشی است و با قرار دادن او در موقعیت تهدید هر لحظه به قطع انگشتان دست، او را به گونه دیگری مورد شکنجه قرار می‌دهند».

عفو بین‌الملل از «مقامات ایران می‌خواهد فوراً مجازات قطع انگشتان دست را که علیه هادی رستمی صادر شده، لغو نمایند و محاکمه منصفانه دیگری بدون تشبث به مجازات‌های بدنی برای او تدارک بینند. آنان همچنین باید خدمات لازم برای تامین سلامتی جسمانی و

روانی او را در خارج از زندان فراهم سازند».

عفو بین الملل یادآوری می‌کند که «مسئولان زندان، اطلاعات و دادسرای زندان ارومیه، در ماه‌های اخیر، بارها هادی رستمی را احضار و وی را به دلیل رسانه‌ای کردن وضعیت افراد محکوم به قطع انگشت، مورد شتمات و تهدید قرار داده‌اند.

هادی رستمی، بر اساس گزارشاتی که عفو بین‌الملل بدست آورده، در ۱۸ ژانویه گذشته با خوردن ذرات خورد شده شیشه تلاش کرده به حیات خود پایان دهد. بر اساس همین اطلاعات، او به دلیل وجود قطعات شیشه در دستگاه گوارشی خود، همچنان دچار دردهای شدید و خونریزی است، اما مسئولان از انتقال وی به خارج زندان برای انجام معالجات لازم خودداری می‌کنند.

عفو بین‌الملل از جامعه جهانی می‌خواهد «با اعمال فشار بر مقامات ایران، آنان را به رعایت حقوق بشر و خودداری از اجرای حکم قطع انگشتان هادی رستمی و دیگر افرادی که همین مجازات در بار آنها صادر شده است، خودداری نمایند».

این سازمان یادآوری می‌کند که علاوه بر هادی رستمی، پنج تن دیگر به نام‌های مهدی شرفیان، مهدی شاه‌یوند، کسری کرمی، شهاب تیموری آینه و مرداد تیموری آینه به همین مجازات محکوم شده‌اند.

عفو بین‌الملل یادآوری می‌کند که شلاق زدن و قطع انگشتان در حقوق بین‌الملل جنایت تلقی می‌شود و از همین رو در بند ۷ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که ایران امضاء کنند^۱ آنست، ممنوع اعلام شده است.

به نقل از رادیو ار اف ای RFI

17 فوریه 2012